

HEIMWEE

Door het Ro-theater

Door Frans Weisglas, oud-Voorzitter van de Tweede Kamer.

Het Ro-theater is verbouwd tot een ouderwetse Rotterdamse kroeg. Elf amateur toneelspelers vertellen daarin hun prachtige, vaak nostalgische verhalen van toen en nu. Over de landen waar ze vandaan komen, van Armenië tot Frankrijk. Over Nederland, hun nieuwe vaderland en over hun eigen leven. Zij hebben heimwee naar hun moederland. Bijna allemaal hebben ze gehuild toen ze dat achter zich lieten. Maar ook hebben zij heimwee naar Nederland als ze daar niet zijn.

Zij zingen en dansen, samen met actrice Fania Sorel, op muziek van de Italiaan Beppe Costa. Gedurende de voorstelling worden ze een hechte Rotterdamse familie.

Wanneer de 82-jarige Molukse Paulien Wolvekamp blijft steken in haar ontroerende verhaal over haar leven tijdens de Japanse bezetting van Nederlands-Indië, helpt de dertigjarige Somalische Nimo Hodoon haar. Tijdens een spectaculaire dans op de bar door Kaapverdiaan Francisco de Brito liggen de anderen letterlijk aan zijn voeten.

De verhalen zijn prachtig. Zo vertelt de Surinaamse John Silvin hilarisch over zijn zestien broers en zussen. De Armeense Edita Ghukasian krijgt het Rotterdamse café muisstil als zij vertelt waarom zij haar land moest ontvluchten. De Georgische Diana Selepanova praat over twee levens, een daar en een hier. En zij is de brug daartussen.

Het publiek is ontroerd, maar de acteurs zijn dat zelf ook. Het gaat over hun eigen leven, hun vreugde en verdriet, niet over dat van anderen. Familieleden van de spelers zitten in het café en worden spontaan onderdeel van de voorstelling.

Alize Zandwijk heeft een geweldige prestatie geleverd door met deze acteurs uit het echte leven in twee uur onze mooie multiculturele Rotterdamse samenleving neer te zetten. Ook zij is zelf een beeldend onderdeel van de voorstelling. De hele avond regisseert zij zichtbaar en hoorbaar aan een tafeltje midden in het café. Alice en alle acteurs kunnen trots zijn op deze bijzondere voorstelling.